

Siionin virsi 16 ehdotus

Kustaa Penttilä

Kiit-täi-sim-me ar-mos-ta - si, jon-ka an-noit, Her-ram-me,
mut-ta kuin-ka kii-tos-ta - si myk-kä-rau-kat vei-saam-me?

1. Kiittäisimme armostasi,
jonka annoit, Herramme,
mutta kuinka kiitostasi
mykkäraukat veisaamme?

2. Kiitokseen ei taivu kieli,
voimaton se siihen on,
kun on murtumaton mieli,
sydän kylmä, huoleton.

3. **Soraäänät synnin soivat**
sielussamme yhtenään.
Mitä muuta ne nyt voivat
tällaisissa tehdäkään?

4. Kuinka lainkaan uskallamme
käydä vuoteen alkavaan?
Kuule, Herra, huutoamme,
saavu jälleen auttamaan.

5. Anna uuden vuoden armo,
särkyneeksi sydän lyö.
Murra nyt sen oma tarmo,
oma voima, oma työ.

6. Katso, Herra, nääntyneihin.
Uudeksi luo mieleemme.
Kerran kiitossäveleihin
vielä taipuu kieleemme.

Väinö Malmivaara
uud. Samuli Korkalainen